

Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva att det villkoret är uppfyllt och att skyldigheten avseende taxor är objektiv, öppet redovisad, proportionell och icke-diskriminerande, grundad på det fastställda problemets art och motiverad mot bakgrund av målen i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009, samt att förfarandena i artiklarna 6, 7 och 7a i direktiv 2002/21, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140, har följts.

- 2) Unionsrätten ska tolkas så, att en medlemsstat får föreskriva att en skyldighet avseende taxor med stöd av artikel 28 i direktiv 2002/22, i dess lydelse enligt direktiv 2009/136, såsom den i det nationella målet, ska införas av en annan nationell myndighet än den nationella regleringsmyndighet som har det allmänna ansvaret för att tillämpa unionens nya regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, förutsatt att den myndigheten uppfyller kraven i direktiv 2002/21, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140, på kompetens, oberoende, opartiskhet och öppenhet och att de beslut som den fattar kan överklagas på ett effektivt sätt till en instans som är fristående från de berörda parterna, något som det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 151, 19.5.2014.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 september 2015 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (Chancery Division) – Förenade kungariket) – Société de Produits Nestlé SA mot Cadbury UK Ltd

(Mål C-215/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Varumärken — Direktiv 2008/95/EG — Artikel 3.3 — Begreppet särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning — Tredimensionellt varumärke — Kexchoklad med fyra ”fingrar” Kit Kat — Artikel 3.1 e — Kännetecken bestående av både den form som följer av varans art och den form som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat — Tillverkningsprocessen är en del av det tekniska resultatet)

(2015/C 371/12)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Société de Produits Nestlé SA

Motpart: Cadbury UK Ltd

Domslut

- 1) Artikel 3.1 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ska tolkas så, att den utgör hinder för varumärkesregistrering av ett kännetecken som består av formen på en vara i ett sådant fall då denna form har tre väsentliga särdrag, varav ett följer av varans art och de två övriga krävs för att uppnå ett tekniskt resultat, dock förutsatt att åtminstone ett av de registreringshinder som anges i den bestämmelsen är tillämpligt fullt ut på den aktuella formen.

- 2) Artikel 3.1 e ii i direktiv 2008/95 – enligt vilken det är möjligt att neka registrering av kännetecken som endast består av en form på en vara som krävs för att uppnå ett tekniskt resultat – ska tolkas så, att denna bestämmelse avser det sätt på vilket den aktuella varan fungerar och att den inte är tillämplig på det sätt på vilket varan tillverkas.
- 3) Varumärkessökanden ska för att få registrera ett varumärke som har förvärvat särskiljningsförmåga som en följd av det bruk som har gjorts av det i den mening som avses i artikel 3.3 i direktiv 2008/95 – oavsett om det är såsom en del av ett annat registrerat varumärke eller i kombination med detta – lägga fram bevis på att omsättningskretsen uppfattar den vara eller den tjänst som omfattas av detta enda varumärke (i stället för något annat eventuellt förekommande varumärke) som att den kommer från ett visst företag.

⁽¹⁾ EUT C 235, 21.7.2014

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 17 september 2015 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam – Nederländerna) – C. van der Lans mot Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Mål C-257/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Lufttrafik — Passagerares rättigheter vid inställda eller försenade flygningar — Förordning (EG) nr 261/2004 — Artikel 5.3 — Nekat ombordstigning och inställda flygningar — Kraftigt försenade flygningar — Kompensation och assistans till passagerare — Extraordinära omständigheter)

(2015/C 371/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: C. van der Lans

Svarande: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Domslut

Artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ska tolkas så, att ett tekniskt problem, såsom det som är aktuellt i det nationella målet, som oförutsett uppstått, som inte beror på bristande underhåll och som inte heller har upptäckts vid det reguljära underhållsarbetet, inte omfattas av uttrycket "extraordinära omständigheter" i den mening som avses i denna bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 303, 8.9.2014.